

Tožba, vložena 13. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Nizozemski**(Zadeva C-255/08)**

(2008/C 223/40)

*Jezik postopka: nizozemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. van Beek in J.-B. Laignelot, zastopnika)

Tožena stranka: Nizozemska

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Nizozemska, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov za uskladitev s členom 4(2) in (3) skupaj s prilogama II in III Direktive Sveta 85/337/EGS ⁽¹⁾ z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kot spremenjeni z direktivama 97/11/ES ⁽²⁾ in 2003/35/ES ⁽³⁾, ni izpolnila svojih obveznosti;
- Nizozemski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Direktiva je, skladno s členom 249, tretji odstavek, ES, za vsako državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči, vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod.
2. Zato so države članice zavezane, da sprejmejo ukrepe, potrebne za prenos direktiv v nacionalno pravo v predpi- sanem roku, in da o tem takoj obvestijo Komisijo.
3. V obravnavani zadevi je v členu 3(1) Direktive 97/11/ES določeno, da države članice sprejmejo zakone in druge pred- pise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 14. marca 1999, in da o tem takoj obvestijo Komisijo.
4. Na podlagi zgoraj navedenih preudarkov Komisija meni, da je Nizozemska do danes, s tem da ni uporabljala vseh meril iz Priloge III k direktivi za vse projekte iz Priloge II k direktivi, opuščala sprejetje ukrepov, potrebnih za

pravilen prenos člena 4(2) in (3) skupaj s prilogama II in III Direktive 85/337, kot spremenjeni z direktivama 97/11 in 2003/35.

⁽¹⁾ UL L 175, str. 40.

⁽²⁾ UL L 73, str. 5.

⁽³⁾ UL L 156, str. 17.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden 18. junija 2008 – Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. in Ladbrokes International Ltd. proti Stichting de Nationale Sporttotalisator**(Zadeva C-258/08)**

(2008/C 223/41)

*Jezik postopka: nizozemščina***Predložitveno sodišče**

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. in Ladbrokes International Ltd.

Tožena stranka: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali restriktivna nacionalna politika iger na srečo, ki je naravnana na nadzorovanje igralske strasti in dejansko prispeva k temu, da se cilje, ki se jih zasleduje z zadevno nacionalno ureditvijo, in sicer preprečevanje igralske odvisnosti in boj proti goljufijam, doseže s tem, da zaradi regulirane ponudbe iger na srečo obseg igralništva ostaja (mnogo) bolj omejen, kot bi bil sicer v primeru, če nacionalnega sistema regulacije ne bi bilo, izpolnjuje pogoj, opredeljen v sodni praksi Sodišča Evropskih skupnosti, zlasti v sodbi z dne 6. novembra 2003 v zadevi Gambelli in drugi (C-243/01, Recueil, str. I-13031), da dejavnosti, ki se nanašajo na stave, omejuje koherentno in sistematično, četudi je imetniku/-om dovoljenja dovoljeno, da ponudbo iger na srečo naredi/-jo privlačno, s tem da uvede/-jo nove igre na srečo, s ponudbo iger na srečo prek oglaševanja pritegne/-jo pozornost širše javnosti in torej (potencialne) igralce odvrača/-jo od nezakonite ponudbe iger na srečo (glej sodbo Sodišča z dne 6. marca 2007 v zadevi Placanica in drugi, združene zadeve C-338/04, C-359/04 in C-360/04, Recueil, str. I-1891, točka 55, na koncu)?

- 2a. Ali mora nacionalno sodišče ob predpostavki, da je nacionalna ureditev politike iger na srečo v skladu s členom 49 ES, pri njeni uporabi v konkretnem primeru vsakič znova preizkušati, ali ukrepi, ki jih je treba sprejeti, kot je zapoved, da se s programsko opremo, ki je za to na voljo, rezidentom zadevne države onemogoči dostop do spletne strani za udeležbo pri igrah na srečo, ki se na njej ponujajo, v konkretnih okoliščinah primera kot taki in sami po sebi izpolnjujejo pogoj, da dejansko ustrezajo ciljem, ki so navedeni kot utemeljitev nacionalne ureditve, ter ali omejitev prostega opravljanja storitev, ki izhaja iz te ureditve in njene uporabe, ob upoštevanju teh ciljev ni nesorazmerna?
- 2b. Ali je pri odgovoru na vprašanje 2a pomembno, ali se ukrep, ki ga je treba sprejeti, ne predlaga in ne naloži ob tem, ko oblast uporablja nacionalne predpise, temveč v okviru civilnega postopka, v katerem organizator iger na srečo, ki deluje na podlagi zahtevanega dovoljenja, predlaga sprejetje ukrepa na podlagi civilnopravnega nezakonitega ravnanja, storjenega proti njemu, katerega vsebina je, da nasprotna stranka krši zadevne nacionalne predpise, s čimer si pridobiva nepošteno prednost glede na stranko, ki deluje na podlagi zahtevanega dovoljenja?
3. Ali je torej treba člen 49 ES razlagati tako, da je posledica uporabe tega člena, da pristojen organ države članice na podlagi zaprtega sistema dovoljenj, ki velja v tej državi članici, za ponujanje storitev v zvezi z igrami na srečo ne more prepovedati, da ponudnik storitev, ki mu je že bilo podeljeno dovoljenje v drugi državi članici za opravljanje teh storitev prek interneta, teh storitev prek interneta ne bi ponujal tudi v prvonavedeni državi članici?

Pritožba, ki jo je vložil Christos Michail 24. junija 2008 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat) z dne 16. aprila 2008 v zadevi T-486/04, Michail proti Komisiji

(Zadeva C-268/08 P)

(2008/C 223/42)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Christos Michail (zastopnik: C. Meidanis, odvetnik)

Druška stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnika:

— ugotovi naj se, da je pritožba dopustna in utemeljena;

- če je to potrebno, naj se razveljavi sodba Sodišča prve stopnje z dne 16. aprila 2008 v zadevi T-486/04;
- o stroških naj se odloči v skladu s predpisi.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik navaja tri pritožbene razloge v utemeljitev svoje pritožbe.

S prvim pritožbenim razlogom C. Michail uveljavlja, da je Sodišče prve stopnje napačno razlagalo in uporabilo pravo Skupnosti ter da ni izpolnilo svoje obveznosti obrazložitve sodbe, ker naj bi v izpodbijani sodbi priznalo, da je Komisija prispevala k temu, da se je pritožnik počutil kot žrtev psihičnega nadlegovanja v smislu člena 12 Kadrovskih predpisov za uradnike, vendar je vseeno zavrnilo njegovo tožbo kot neutemeljeno.

Z drugim pritožbenim razlogom pritožnik očita Sodišču prve stopnje, da je izkrivilo dejstva, ki so mu bila predložena v presojo, ker naj bi jih med drugim preučilo vsakega posebej in ne v njihovem širšem okviru in ker naj bi storilo več napak pri pravni opredelitvi teh dejstev.

S tretjim pritožbenim razlogom pritožnik nazadnje graja odločitev Sodišča prve stopnje, da je kot nedopustne zaradi nenančnosti zavrnilo več tožbenih razlogov, ki jih je navedel v utemeljitev svoje tožbe in ki so med drugim temeljili na kršitvi členov 21a, 22a in 22b Kadrovskih predpisov ter načel enakega obravnavanja in sorazmernosti. Z razdelitvijo njegove tožbe na več delov naj bi namreč Sodišče prve stopnje izkrivilo predmet in strukturo tožbe.

Tožba, vložena 24. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-271/08)

(2008/C 223/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Wilms in D. Kukovec, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija